

4 §. 11. *Край на потоцътъ.*

Богъ проводи силенъ вѣтъръ, и водитѣ малко по малко намаляхъ. Най подиръ на единадесетый мѣсець отъ началото на потоцътъ Ной отвори прозорецътъ на к вчегътъ и испусна враната която не са върнх вече. Послѣ испусна гълъбътъ който, кат не намѣри мѣсто да кацне, върнх са при Ноя, който прострѣ ржка и го внесе въ ковчегътъ. Гълъбътъбылъ *проводенъ* испослѣ пакъ, донесе въ кльвката си маслиняно клонче, чрѣзъ което са познаваше крайтъ на потоцътъ. (Быт. н. 1—11.).

§. 12. *Ной излѣзва изъ ковчегътъ.*

Ной излѣзе изъ ковчегътъ, като бѣ прѣстоялъ въ него затворенъ съ челядта си цѣла година, и извади съ себе си птицытѣ и другытѣ животны. Тогази постави жъртвенникъ, и принесе жъртва на Господа; а Богъ му рече: За напрѣдъ нѣма да погубвамъ чемо-вѣшкыйтъ родъ; ето турямъ на облацытѣ джгата си въ знакъ на завѣтътъ, който правх съ васъ. Когато покрывамъ небето съ облацы, тогазы ще са показва джгата ми, и ще помнх завѣтътъ си и никога не ще става потоцъ да разваля земята. (Быт. н. 18.).

§ 13 *Развращеніето на челоѡвѣкыйтъ родъ.*

Сичкытѣ народы происхождатъ отъ сыноветѣ на Ноя: защото Симъ насели Азия, Хамъ насели Африка, а Јафетъ — Европа. Наказаніето чрѣзъ потоцътъ не въспрѣ челоѡвѣцытѣ отъ лошевинытѣ, но въ малко време тѣ станяхъ по лошы отъ по напрѣдъ! защото забра-